

Het werk van Ronald Brul bestaat uit portretten en landschappen.

Twee verschillende genres die worden verenigd door middel van zijn onderkoelde beeldtaal.

De fotografie van Ronald Brul is weinig gestileerd en maakt daardoor een integere indruk. Zijn landschappen zijn gemaakt in IJsland en in Zwitserland:

barre, bergachtige omgevingen die weinig toegankelijk ogen.

De vormen van de landschappen zijn vaak door onscherpte vereenvoudigd en daardoor extra krachtig aangezet.

De grillige lijnen van de desolate landschappen vallen niet uit de toon naast de ontboezemingen van de zwijgzame portretten.

Naast elkaar vloeien de gezichtslijnen moeiteloos over in de structuur van bergflanken en donkere luchten. De verbeelde personen lijken uit steen gehouwen te zijn, niet levenloos, maar wel onwrikbaar..

De foto's van Brul dragen een zekere hardheid in zich. Ze zijn niet onvriendelijk, maar ook zeker niet vrolijk. Zowel de landschappen als de personen zijn verankerd in een ijzige stilte die de toeschouwer moeilijk doorbroken zal krijgen.

Daarin schuilt wellicht ook de kracht van het werk: Brul laat de toeschouwer niet te dicht bij zijn onderwerpen komen. De blikken van de gefotografeerde personen zijn even ontoegankelijk als de onherbergzame gebieden.

Het zou te ver gaan om te spreken van een 'mysterium tremendum': een mysterieuze onkenbaarheid van Bruls onderwerpen, maar desondanks kunnen de beelden van Brul zeker aanspraak maken op een vleugje magisch-realisme: een prettig aanvoelende ondoorgrondelijkheid die getuigt van een integere, zelfs nuchtere blik voor onderwerpen van magische schoonheid.

Ronald Brul studeerde aan de kunstacademie Minerva, richting mediakunst en fotografie.

* Geschreven door Gerben Bakker (Filosoof)